

*Liv*et EN SANG FRA

**VINTER
LYS OG MØRKE**

I FANEFJORD KIRKE

Lolland
SYNGER

Projektet er støttet af sundhedsstyrelsens Covid 19 aflastningspulje.

SUNDHEDSSTYRELSEN

Det var en lørdag aften

Det var en lørdag aften,
jeg sad og ventede dig,
det var en lørdag aften,
jeg sad og ventede dig,
du loved mig at komme vist,
men du kom ej til mig!
du loved mig at komme vist,
men du kom ej til mig!

Jeg lagde mig på sengen
og græd så bitterlig,
jeg lagde mig på sengen
og græd så bitterlig,
og hver en gang, at døren gik,
jeg troede, det var dig,
og hver en gang, at døren gik,
jeg troede, det var dig!

Jeg stod op søndag morgen
og flettede mit hår,
jeg stod op søndag morgen
og flettede mit hår,
så gik jeg mig til kirken hen
og om den kirkegård,
så gik jeg mig til kirken hen
og om den kirkegård.

Men du kom ej til kirke
og ej i kirken ind,
men du kom ej til kirke
og ej i kirken ind,
for du har fået en anden kær
og slaget mig af sind,
for du har fået en anden kær
og slaget mig af sind.

Jeg gik mig hjem så ene
henad den kirkesti,
jeg gik mig hjem så ene
henad den kirkesti,
og hvert et spor, på stien var,
der faldt min tåre i,
og hvert et spor, på stien var,
der faldt min tåre i.

De røde bånd og skønne,
som du engang mig gav,
de røde bånd og skønne,
som du engang mig gav,
dem bærer jeg ret aldrig mer,
jeg stunder mod min grav,
dem bærer jeg ret aldrig mer,
jeg stunder mod min grav.

Hvor kan man plukke roser,
hvor ingen roser gror,
hvor kan man plukke roser,
hvor ingen roser gror?
Hvor kan man finde kærlighed,
hvor kærlighed ej bor,
hvor kan man finde kærlighed,
hvor kærlighed ej bor?

Jeg ville roser plukke,
jeg plukker ingen fler,
jeg ville roser plukke,
jeg plukker ingen fler.
Jeg elsked dig så inderlig,
jeg elsker ingen mer,
jeg elsked dig så inderlig,
jeg elsker ingen mer.

Tekst: Folkeviser

Melodi: Folkemelodi

Sneflokke kommer vrimlende

Sneflokke kommer vrimlende
hen over Diger trimlende,
det knyger ud af Himlene,
det sluger Hegn og Gaard,
det ryger ind ad Sprækkerne
til Pølserne paa Rækkerne,
og Faarene ved Hækkerne
faar Blink i Pelsens Haar.

Og Poperne bag Mønningen,
de duver dybt i Dønningen,
og over Stakke-Grønningen
omtrimler Kjærv og Neg,
det klaprer én om Ørerne,
fra Portene og Dørene,
bag hvilke de smaa Sørene'
har rustet sig til Leg.

Og Gammelmor i Klokkerne
med Huen og Graalokkerne,
hun haler op i Sokkerne
og ser forsagt derud,
for nu er Kaalen liggende,
og nu staar Tjørnen stikkende
og spidder Sne paa Piggene,
og nu kom Kjørmes-Knud!

Jeppes Aakjær 1916

Thorvald Aagard 1916

Det er hvidt herude

Det er hvidt herude,
kyndelmisse slår sin knude
overmåde hvas og hård,
hvidt forneden, hvidt foroven,
pudret tykt står træ i skoven
som udi min abildgård.

Det er tyst herude,
kun med sagte pik på rude
melder sig den små musvit.
Der er ingen fugl, der synger,
finken kun på kvisten gynger,
ser sig om og hvipper lidt.

Det er koldt herude,
ravne skrige, ugler tude,
søge føde, søge læ.
Kragen spanker om med skaden
højt på rygningen af laden,
skeler til det tamme kræ.

Inderlig jeg længes
efter vår, men vintren strænges,
atter vinden om til nord!
Kom, sydvest, som frosten tvinger,
kom med dine tågevinger,
kom og løs den bundne jord!

Tekst: St. St. Blicher, 1838

Melodi: Thomas Laub, 1914

Der er ingenting i verden så stille som sne

1.

Der er ingenting i verden så stille som sne,
når den sagte gennem luften daler,
dæmper dine skridt, tysser, tysser blidt
på de stemmer, som for højlydt taler.

2.

Der er ingenting i verden af en renhed som sne,
svanedun fra himlens hvide vinger.
På din hånd et fnug, er som tåredug.
Hvide tanker tyst i dans sig svinger.

3.

Der er ingenting i verden, der kan mildne som sne.
Tys, du lytter, til det tavse klinger.
O, så fin en klang, sølverklokkesang
inderst inde i dit hjerte ringer.

Helge Rode 1870-1937 Thomas Linnemann Laub, 1852-
1927 Sophus Emil Andersen 1859-1923

I sne står urt og busk i skjul

I sne står urt og busk i skjul;
det er så koldt derude;
dog synger der en lille fugl
på kvist ved frosne rude.

Giv tid! giv tid! - den nynner glad
og ryster de små vinger,
giv tid! og hver en kvist får blad;
giv tid! - hver blomst udspringer.

Giv tid! og livets træ bli'r grønt,
må frosten det end kue;
giv tid! og hvad du drømte skønt,
du skal i sandhed skue.

Giv tid! og åndens vinterblund
skal fly for herlig sommer;
giv tid, og bi på Herrens stund,
- hans skønhedsrige kommer!

Melodi: J.P.E. Hartmann - Tekst: B.S. Ingemann

Sig nærmer tiden

Sig nærmer tiden,
da jeg må væk,
jeg hører vinterens stemme;
thi også jeg
er kun her på træk
og haver andensteds
hjemme.

Jeg vidste længe,
jeg skal herfra;
det hjertet ikke betynger,
og derfor lige glad nu og da
på gennemrejsen jeg synger.

Jeg skulle sjunget lidt mer'
måske -
måske vel også lidt bedre;
men mørke dage
jeg måtte se,
og stormen rev mine fjedre.

Jeg ville gerne i Guds natur
med frihed spændt mine
vinger,
men sidder fast
i mit snævre bur,
det alle vegne mig tvinger.

Jeg ville gerne fra højen sky
udsendt de gladere sange;
men blive må jeg
for kost og ly
en stakkels gældbunden
fange.

Tit ligevel til en smule trøst
jeg ud af fængselet titter
og sender stundom
min vemodsrøst
med længsel gennem mit
gitter.

Lyt og, o vandrer,
til denne sang,
lidt af din vej du hidtræde!
Gud ved, måske
det er sidste gang,
du hører livsfangen kvæde.

Mig bæres for,
som ret snart i kvæld
at gitterværket vil briste;
thi kvidre vil jeg
et ømt farvel;
måske det bliver det sidste.

Melodi: Oluf Ring - Tekst: St.
St. Blicher

'Præludium' fra digtsamlingen
"Trækfuglene" 1838.

A.B.C.-visen

A.B.C.D.

Lyset at se.

Mors bryst er tungt og
hvidt.

Snevejr. De første skridt.

Eventyr. A.B.C.

A.B.C.D.

E.F.G.H.

Uret forstå.

Skrivning og geografi.

Og reguladetri.

Få prygl og selv at slå.

E.F.G.H.

I.J.K.L.

Den første gæld. Venskab
og arbejdskald.

Weltschmerz og syndefald.

Munter alligevel.

I.J.K.L.

Melodi: August Pohlenz - Tekst:
Mogens Lorentzen

M.N.O.P.

Rejse og se.

Følge den røde tråd. Kone.

Og barnegråd. Virksomhed
og ide. M.N.O.P.

Q.R.S.T.

Ansvar og magt.

Frugt af den tid, der gik.

Indsigt og overblik.

Afgrøden sammenbragt.

Q.R.S.T.

U.V.X.Y.

Komme i ly.

Visdom og varetægt.

Helbred. Den yngste slægt.

Blive som barn påny.

U.V.X.Y.

Z.Æ.Ø.Å.

Jorden at nå.

Lukke den runde ring.

Alting og ingenting.

Hvid i sin grav at gå.

Z.Æ.Ø. Å.